

חִזּוּק לַשַּׁבָּת

"שקולה שבת כנגד כל המצוות". ועוד אמרו: "כל המשמר שבת כהלכתה, אפילו חטא כדור אנוש שעבדו ע"ז, מוחלין לו"

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת				
יום	פלוג מנחה	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
יום	17:56	18:21	19:32	20:16
ת"א	17:53	18:38	19:34	20:13
חיפה	17:53	18:38	19:34	20:12
ב"ש	17:53	18:38	19:33	20:12

פ ר ש ת ש ו פ ט י ם | ד ' א ל ו ל ת ש פ " ד | ג י ל י ו ן 8 8 9

הלכות שבת

עיסוק בצרכי חול

01

נכון להחמיר שגם הנשים לא תקראנה בשבת בספרי בישול, אף אם הן נהנות מקריאה זו. וכן אם מתפרסמות כתבות בעיתונות [החרדית] בעניינים אלה, נכון להחמיר שהנשים לא תקראנה בשבת כתבות אלה (ילקו"י).

02

אין ללמוד בשבת אלא בדברי תורה, שלא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בתורה. ואפילו בספרי חכמות כגון ספרי רפואה אסור, ומיהו אם הרופא צריך לעיין בספרי הרפואה לצורך היום רשאי לעשות כן. וכן תלמיד המתמחה לרפואה, ועומד למבחן על זה אחר השבת, והזמן דוחק, רשאי לסמוך על דעת הרמב"ן והרשב"א שמתירים לעיין בספרי חכמות בשבת (ילקו"י).

להעיר הערות ועוד ועוד, ואכן צריכים ללמוד ולקיים הכול; אבל הניסיון מלמד שגם בעל שעשה הרבה מאוד טעויות והתנהג אפילו בצורה המחפירה ביותר ואפילו בעיות קשות יותר שאני מעדיף לא לכתוב כאן – כמעט תמיד אפשר לתקן, ואין ייאוש, וכבר ראיתי מאות בתים שחוזרים ומשתקמים גם מהמקומות הגרועים האלה.

אבל כאשר אישה מרגישה שבעלה שקרן – זה כמעט בלתי אפשרי לתקן את המצב. היא כבר לא מאמינה בו, היא לא מסוגלת להרגיש שום קשר אתו, כי בלי אימון אין שום סיכוי לקשר!

לשקר אין רגליים. שום דבר לא עומד על שקר. האמת היא הבסיס של החיים, הבסיס של העולם, הבסיס של החברה האנושית, והבסיס של הבית היהודי.

כל הרוע והקלקולים והיצר הרע והתאוות והמריבות והמלחמות בעולם הזה – הכול בגלל השקר כמו שאומר רבי נחמן: "מרוח פיו של השקרן נעשה היצר הרע". העולם הזה בצורה המעוותת שלו הוא עולם השקר ולכן הוא עדיין לא מתוקן, והתיקון של העולם הוא גילוי האמת, חיזוק האמת, ושכל העולם יתקרבו לאמת וידבקו בה.

וזו המשימה הקדושה של שופטי ודייני ישראל!

למה אנשים מגיעים לדין לפני הדיינים? כדי לברר את האמת. יש כאן שני צדדים, אמת ושקר, ייתכן שאחד הצדדים לא עשה "משא ומתן באמונה" כלומר שיקר במשא ומתן שלו! והתיקון של העניין הוא להעלות את השאלה לפני הדיינים, הם השופטים שעליהם אנונות קוראים בפרשה שלנו, פרשת שופטים. שופטים צריכים להיות בכל מקום ומקום והם צריכים להוציא משפט צדק בלי שום נטייה מהאמת!

ולכן כל דין שדן דין אמת לאמתו נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית. כי כל קיום העולם הוא אמת: "בראשית ברא אלוקים" – סופי תיבות אמת; "ברא אלוקים לעשות" – סופי תיבות אמת.

הן אמת חפצת

אלא שכאן בדיוק נשאלת השאלה המתבקשת: מניין יידע הדיין מי מהצדדים דובר אמת ומי דובר שקר? הרי המיומנות של השקרן היא להתחזות לדובר אמת ולפעמים השקרנים הרבה יותר משכנעים מדוברי האמת, אם כן איך יידע הדיין להוציא את האמת לאור? זה נראה כמשימה בלתי אפשרית...

את השאלה הנפלאה הזאת שואל רבי נתן מברסלב בספרו "ליקוטי הלכות", וכך הוא עונה כדרכו על פי דברי רבינו בכמה מקומות:

המשך בעמ' 3

הדין, האמת והשלום

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

העמידן על אחת

זו הייתה שאלה יפה וחכמה מאוד. הבחור הצעיר שהגיע אלי להתברך לפני חתונתו היה נראה בחור רציני מאוד. הוא למד את הספר "בגן השלום", שמע את ההדרכות שלי, ואכן הרגיש שהוא קיבל ארגז כלים נפלא לחיים, אבל בכל זאת הוא שאל אותי כן:

כבוד הרב, אם הייתי מבקש ממך **רק דבר אחד**, רק הנהגה אחת, שאותה אקבל על עצמי ובה אתמיד לאורך כל חיי הנישואין – מהו הדבר המרכזי ביותר? מהו הדבר האחד שהיית ממליץ לי לקבל על עצמי? מהו הדבר שעליו אסור לוותר בשום מחיר יהיה מה שיהיה?

לפני שתקראו את התשובה, נסו לעצור ולחשוב מה אתם הייתם אומרים? ומה אתם חושבים שאמרתם לאותו חתן? ייתכן שצפויה לכם הפתעה...

התשובה שאמרתם לו הייתה פשוטה מאוד: "אם אתה רוצה דבר אחד להחזיק בו בכל הכוחות, תמיד ובכל מחיר תחזיק במידת האמת! לעולם אל תשקר לאשתך!"

יוצקים את היסודות

נכון שבספרי עסקתי והדגשתי כמה וכמה הדרכות יסודיות מאוד בשלום בית, ונכון שחשוב לכבד, ולהחשיב, ולהחמיא, ולא

רוח הניצחון 06

במלחמה העיקר הוא הרוח, המורל והגבורה של הלוחמים.

פתחי לי 04

ביום ישנתם ובלילה תמהתם, כיצד לא חלף הלילה הארוך!?

שו"ת 03

המשכים קודם עלו"ש לאמירת סליחות יטול שוב בעלו"ש?

"יָנוּס אֶל... וְחָי"

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

"הוא ינוס אל אחת הערים הגדולות" (דברים י"ט, ה')

הגולה לעיר מקלט יושב שם עד מות הכהן הגדול. הגמרא במסכת מכות (דף י"א ע"א) אומרת, שאמו של הכהן הגדול היתה מספקת ליושבי ערי המקלט מים ומזון, כדי שלא יתפללו על בנייהן שימותו.

שתי תמיהות תמהו המפרשים על דברי הגמרא: האחת, מדוע חששו האמהות מתפילות של רוצחים, וכי תפילות רוצחים עלולות להתקבל ולהמית את הכהן הגדול?

ועוד תמוה, מה יועיל להן נתינת מים ומזון לרוצחים, וכי בעבור זה יפסיקו כבר להתפלל, והרי הם רוצים לצאת משם בכל מאודם, ולשוב לביתם?

אלא, תפילה הבוקעת ממעמקי הלב, יש בכוחה לבקוע שערי מרום, גם אם המתפלל הוא רוצח, כשם שהחרב בכוחה להרוג, אף אם יחזיק אותה אדם חלש, כך התפילה, כאשר היא נובעת ממעמקי הלב יש בכוחה להועיל, אף אם המתפלל רוצח.

ובזאת נתיישב אף התמיהה השנייה: אכן, גם אחרי שקיבלו מאם הכהן הגדול לחם ומים, הם המשיכו להתפלל שימות, אבל התפילה הזו כבר לא היתה ממעמקי הלב, כמו התפילה ההיא לפני הלחם והמים, ואם כן לתפילה כזו, האם כבר לא חששה...

שנים אחרי שנישאו ר' אברהם ורעייתו, הם לא נפקדו בזרע של קיימא. בעצת ידידים הם החליטו לנסוע לוינה,

לא רצתה לבכות, כי אביה, הלא הוא בעל הלשם, התגורר אצלם, והיא לא רצתה לצערן. היא פנתה אל מחסן צמוד לבית ושם פרצה בבכי רב, שהיה עצור אצלה כבר יותר משבועיים.

לאחר שנרגעה מעט חזרה אצל ביתה, וכשראה אביה את עיניה האדומות שאל אותה: "מה לך ביתי? מדוע עיניך אדומות כל כך?", בתחילה היא ניסתה להתחמק וטענה שיש לה דלקת עיניים קלה, אבל אביה החכם והרגיש לצרת בתו, הבין כי היא בכתה, ושאל אותה על סיבת הבכי.

לא נותרה בידיה ברירה והיא ספרה לאביה – כשנחל של דמעות שוב פורץ מעיניה – שתקוותם האחרונה גם היא נגזזה, והוחלפה בשורה מייאשת.

"הפסוק אומר – אמר בעל הלשם לבתו – 'קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת', מהי התוספת 'באמת'?, מהי קריאה של אמת ומהי קריאה שאינה של אמת? אלא – הסביר הלשם – 'יש שקוראים אל ה' אבל הם תולים תקווה גם במושגים נוספים, ברופא או ביועץ כאלו ואחרים, אבל יש שקוראים אל ה' אחרי שאבדו כל תקוה אחרת, או-או קריאתם אל ה' היא 'באמת', היא פורצת מעומק הלב, ובכוחה לפתוח שערי שמיים!".

ואז פנה הלשם אל בתו ואמר לה: "הבכי הזה שבכית אחרי ששמעת את דברי הרופא, הוא קריאה אל ה' 'באמת', קריאה זו אחרי שאת מרגישה ש'אין עוד מלבדו' ורק הוא יכול לעזור לך, היא בעורת ה' תיענה!".

ואכן כך היה, לתקופת השנה ההורים נענו ונולד להם בנם יקירם, הלא הוא מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל, שהאיר את העולם בתורתו.

לרופא בעל שם עולמי, מומחה גדול בתחום, ולשאול בעצתו אולי ימצא מזור למכאובם.

שבועיים ימים ארכה הדרך לוינה. הם עברו אותה בשלום, אך הם יצאו מהרופא בפחי נפש, גם הוא לא היה איש בשורה, להיפך, הוא רק ייאש אותם יותר, שבדרכי הטבע לא נראה כי יהיה להם אי פעם פרי בטן. בשורת האיוב נפלה על אננם כרעם ביום בוהי, הרי כל תקוותם בעת האחרונה היתה הביקור אצל הרופא המפורסם.

שבועיים ימים ארכה הדרך חזרה הביתה, ובכל הזמן הוזה עצרה האם את דמעותיה, ולא נתנה לבכיה דרוה. היא התביישה לבכות לפני כולם, גם כאשר הגיעה אל ביתה היא

שאלה: השומע סליחות דרך הלויין או הרדיו, האם יכול לענות אמן אחר הקדיש וי"ג מידות וכדומה, או לא?

רשאי לענות אמן אחר הקדיש, והברכות, ולענות י"ג מידות אף שיש שהייה של כמה שניות מרגע האמת עד הרגע שבו נשמע השידור, בכל זאת מועיל הדבא. חזון עובדיה (ימים נוראים עמוד כ"א).

שאלה: באילו שעות ביום ניתן להתפלל סליחות?

הזמן הראוי ביותר לאמירת סליחות הוא מחצות הלילה ואילך שאז הוא עת רצון לפני ה', והזמן המשובח ביותר הוא באשמורת הבוקר קודם עלות השחר. ואם אינו יכול לומר באשמורת, יאמר בחצות לילה, ואם לא הספיק לומר בלילה יאמר במשך היום. אגרות משה (חלק ב' סי' ק"ה) יחווה דעת חלק א' סימן מ"ו).

שאלה: נכנסתי לבית כנסת קודם חצות לילה והפצירו בי להשלים מניין לסליחות קודם חצות לילה, האם אני יכול להשלים להם מניין?

בחצי הראשון של הלילה אסור לומר סליחות וי"ג מידות, ואסור להצטרף למניין כזה האומרים סליחות קודם חצות, ואף אם יאמרו לו שהוא עשירי למניין, בכל זאת יצא מבית הכנסת. מגן אברהם בשם רבינו הארי"ל (סימן תקס"א סק"ה) ולדעת מרן הרב עובדיה זצ"ל יש לו לצאת מבית הכנסת כדי שהמניין יתבטל. ויש מקהילות בני אשכנז שהקילו בזה בשעת הדחק כהוראת שעה. אגרות משה (חלק אורח חיים חלק ב' סימן ק"ה).

מענייני סליחות

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

שאלה: המשכים קום קודם עלות השחר לאמירת סליחות, ונטל דיני בקומו משנתו, האם צריך לשוב וליטול דיני שוב בהגיע עלות השחר?

אינו צריך לשוב וליטול דיני שוב בהגיע עלות השחר (שו"ת יין הטוב להגר"י ניסים זצ"ל חלק א' סימן ו').

שאלה: מי שקם באשמורת וכבר הציבור אומרים סליחות ואין פנאי לומר תיקון חצות וסליחות וצריך לבטל אחד מהם, האם יאמר סליחות או תיקון חצות?

טוב שיאמר תיקון חצות, שמעלת תיקון חצות גדולה יותר מן הסליחות. (כף החיים סימן תקפ"א סעיף קטן ד')

בכך שאינו מתבייש לא לענות לחבירו זוכה לאריכות ימים

(קונטרס כבוד ה')

בכל מצב לרגל המצב!

הדין, האמת והשלום

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

אמת זה אור ה' יתברך בעצמו! בורא עולם שחותמו אמת – הוא ורק הוא מקור האמת. ואכן, בשר ודם – היכולת שלו לדעת את האמת לאמיתה מוגבלת מאוד עד אפסית.

וכל אור רוחני מאיר ומזריח על האדם אך ורק לפי השתוקקות והרצונות והכיסופין של האדם לאותו האור הרוחני. כל שכן האור הרוחני העצום שהוא אור האמת – העצה היחידה להגיע אליו היא להשתוקק אל האמת בכל כוחו. דוד המלך שהיה דן את ישראל מתפלל "הדריכני באמיתך", שלך אורך ואמיתך המה ינחוני" ועוד.

כאשר הדיין הוא איש אמת שכל השתוקקותו אל האמת, ונזהר בלשונו, ומגיע לדין באופן נקי לחלוטין מכל שוחד ומכל הטיה, לא לטובת עשיר ולא לטובת עני, וגם בחיים האישיים שלו הוא טורח לברר את האמת מן השקר ולהגיע לאמת זכה ובוררה – רק אז ה' יתברך בעצמו מאיר לו בדין, ואז מתקיים: "אלוקים ניצב בעדת א-ל" כלומר שה' נמצא בבית הדין עם הדיינים! וה' יתברך בוודאי יודע את האמת לאמיתה, ורק ממנו יוצא משפט האמת, ולכן דיינים נקראים "אלוקים" כי דרכם מתגלה האמת של ה' יתברך בעולם.

לכן נצטוו הדיינים בתחילת הפרשה: "צדק צדק תרדוף". ולכן הדיין צריך להיות לא רק נקי בענייני ממון אלא **שונא** בצע, שמרוב אהבתו לאמת הוא שונא את ממונו בדין, כמו שאומרת הגמרא שמי שלקחו ממנו את טליתו בבית דין צריך לצאת מבית הדין בשירה ובריקודים ולהודות ולשמוח על כך שנעשתה האמת והצילוהו מגזל.

דברי שלום ואמת

זה נוגע לכל אדם ואדם. כי רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן שאדם שנאלץ להגיע לדין תורה – זה עונש לאדם שלא עשה משא ומתן באמונה, הוא פגם ולא ראה את ה' במשא ומתן וממילא הגיע לשקר ורמייה והעונש שלו הוא ללכת לבית הדין ולחזור אל האמת, והוא רואה את הדיינים שכל רצונם הוא האמת ואור האמת של ה' יתברך מתגלה דרכם – וממילא גם כאשר הדיינים מחייבים אותו הוא שמח מאוד, כי חזרת לו להשתוקקות והרצון רק אל האמת לאמיתה!

ועל ידי האמת מגיעים לשלום! ולכן הגמרא אומר שכאשר יעץ יתרו למשה למנות דיינים אמר לו: "וגם כל העם הזה על מקומו יבוא בשלום", ומייקת הגמרא "כל העם", אפילו זה שחייבו אותו בדין, אפילו זה שהפסיד את כספו, כי כאשר מאירה האמת, אדם שש ושמו באמת, ומרגיש שלום מלשון שלמות, שלא חסר ממנו דבר. ולכן אומרים חז"ל שהעולם קיים "על הדין ועל האמת ועל השלום".

השיבה שופטינו

זהו העומק של העצה שנתתי לאותו חתן: השלום עומד על האמת: "האמת והשלום אהבו!" והרמב"ן מביא בשם חז"ל: ואין אמת אלא שלום שנאמר "הלוא אם שלום ואמת יהיה". ובספר המידות מובא: "כשיש אמת יש שלום". וכל יהודי צריך לחנך את עצמו ואת ילדיו למידת האמת ולדבקות מוחלטת באמת ולתפילה ולהשתוקקות ולחיפוש מתמיד של האמת.

זהו המפתח לכל הברכות והישועות כי "השקר מעכב הישועה", ולעומת זאת "האמת פודה מכל הצרות" ועל ידי אמת העולם נשמר מכל ההזקות" (ספר המידות).

וכמו שהשלום בבית עומד על האמת, כך השלום של עם ישראל ואחיותם בארץ עומדת על האמת, כמו שאומר הפסוק: "צדק צדק תרדוף למען תחיה וירשת את הארץ" ומביא רש"י את הספרי שאומר: "כדאי הוא מינוי הדיינים הכשרים להחיות את ישראל ולהושיבן על אדמתן".

היום רואים בחוזש איך משפט השקר המעוות מחליש את עם ישראל ואת אחיותנו בארץ ישראל, ומגביר את הפירוד והשנאה בעם ישראל. ובזכות שנוכה ל"השיבה שופטינו כבראשונה", לדין אמת של אנשי אמת – נוכח לשלום בעם ישראל ולנצח בכל המלחמות כמובא בספר המידות: "מי ששומר עצמו משקר הוא מנצח תמיד".

בברכת שבת שלום ומבורך

שומר פתאים ה'

ס י פ ו ר ל ש ו ח | ח ל ש | ת ב ש

לכיתו של החייט שנרעש מהעובדה ששני הצדיקים הגדולים יתארחו בביתו של איש פשוט כמוהו.

בעלת הבית הלכה למטבח להגיש מן העוף לפני הרבנים, בעוד הילדים מצטופפים ביראת כבוד בצד החדר ומזינים עיניהם בהתרגשות בצדיקי הדור שבאו בצל קורתם.

כאשר שבה בעלת הבית מן המטבח ובידה קערה – המוכבדת ביותר שמצאה – ועליה נתתי העוף מסודרים למופת ומדיפים ריח נפלא, עברה האישה תחת המנורה התלויה בתקרה ובה נרות חלב, לפתע ניתק אחד מן הנרות וגלש היישר לתוך קערת העופות...

החלב הינו אסור באכילה מדאורייתא, ולכן אין לאכול מן העופות גם לו היו כשרים למהדרין, שכן כרגע החלב נטף על העופות ואסרם לגמרי.

הגאון רבי שמואל נרעש ופנה אל הגאון מווילנא: "מחל לי רבנו שהסרתני. הן ידע הוא שרצוני הוא רק להעמיד הדת על תילה. כעת נוכח אני לדעת שהלכה כמותו ומיצר אני על שטרח לחינם".

הגאון מווילנא חייך בטוב לב והרגיע אותו: "רבי שמואל, יידגע נא מר. נהגת כדת של תורה וכפי חובתך כמרא דאתרא. האמת היא שהעוף הינו כשר לאכילה לחלק מן הדעות וכפי שפסקתם. אלא שאני נוקט במקרה הנ"ל שראוי להחמיר.

"כעת, כיון שאני פסקתי עליו לאיסור, הרי שהדבר נקרא כלפיי איסור גמור ואסור לי באכילה. מכיון שמן השמים שומרים את צעדיי לבל אכשל בדבר שאסור לי באכילה, לכן נפל הנר לתוך העופות..."

"על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יגידו לך תעשה", נאמר בפרשתינו, פרשת שופטים.

אשת החייט בעיר וילנא נתקפה בהלה, העוף שבישלה והכינה לסעודת השבת נתגלה כעוף בעל רגל עקומה והיא חששה שמא הדבר מורה על כך שהינו טרף. שלחה האישה את בעלה אל הגאון רבי שמואל, אב"ד וילנה, המתגורר בקצה השני של העיר, שילך טרם הדלקת נרות וישאל מה דינו של העוף.

לאחר כמה דקות נכרה שלחינם הטריחה את בעלה. הן בשכונתם גר הגאון החסיד רבי אליהו מווילנא זי"ע, ויכולה היא לשלוח את אחד הילדים שישאל את השאלה בעל פה ויקבל תשובה. וכך עשתה.

הילד חזר עד מהרה ובפיו תשובת הגאון: העוף אסור באכילה.

בליל שבת לאחר התפילה שב החייט לביתו ובפיו תשובתו של רב העיר: העוף מותר באכילה – יאכלו ענוים וישבעו...

מה עושים? שב החייט לביתו של רב העיר וסיפר לו שהגאון מווילנא פסק לאיסור. וכי ידע שאשתו שלחה אליו את אחד הילדים. רבי שמואל שמע את דבריו, התעטף במעילו ויצא עימו לעבר ביתו של הגאון.

כאשר הגיעו יחד לבית הדל של אחד מענקי הרוח היהודיים, נקש רבי שמואל בדלת הבית. הגאון שהופתע לראות את רב העיר בליל שבת בביתו מיהר להכניסם. רבי שמואל התנצל על השעה, ואף התנצל על כך שהפריע בעת סעודת השבת.

"בתור מרא דאתרא (רב העיר) הכשרתי את העוף שהביא לפני החייט. הן אמת שאתה, רבנו, גדול ממני בחכמה ובהוראה, אך חייבים לעשות גדר לתורה וסיגין לה, ועל כן, כמרא דאתרא מבקש אני שיבוא כבודו עימי לביתו של החייט ויחד נאכל מן העוף".

הגאון מווילנא בענותנותו הסכים. יחדיו פסעו

לע"נ נינה אביגיל בת כלטובה ת.נ.צ.ב.ה

להקדשת העלון 025308000

שבת שלום / חלק א'

מ ת ח ז ק י מ ב ש מ י ר ת ק ד ו ש ת ה ש ב ת

השגרתיות. זהו יום קבוע בשבוע שבו אנו מקדישים ומקדשים אותו למנוחה, לרגיעה, לשמחה, לאכילה, לשלום ואחדות של הגוף והנשמה, יום שכולו מנוחה גם לגוף וגם לנשמה.

האווירה בבית ביום זה שונה ומיוחדת. בשבת אנו זוכים להיות ביחוד, להרגיש אחדות. לא כל יום מצליחים לשבת סביב שולחן אחד כל בני הבית. אולם ביום השבת – מקטן ועד גדול – כולם סביב שולחן אחד נהנים, שרים ושמחים, כשברקע אוירת השבת, נרות שבת, שולחן ערוך יפה לכבוד השבת, בגדים לכבוד השבת. כולנו זוכים להתכונן לכבוד מציאות שנכנסת ומשפיעה לנו רק טוב. הרי אי אפשר להתעלם מהעובדה שמדובר פה באטמוספירה אחרת, שונה ממה שאנו מכירים בכל ששת ימי המעשה, שהם עשייה, ריצה, עבודה, מחשבות וטרדות. אולם כשמציאות זאת נכנסת זה "שבת וינפש", שובתים מכל עשייה ומחשבה טורדנית.

בורא עולם נתן לנו את היום השביעי מכיוון שהוא היום המתאים והמסוגל ביותר עבור כל אחד מאיתנו להפיק ממנו את הטוב ביותר. ליום זה יש כללים המיוחדים רק לו. אם נפעל על פי הכללים הללו נוכל לחיות את העונג שנותנת לנו השבת באמת. בנוסף לכללים המיוחדים ליום זה, נתן הקב"ה גם תוספת של כוח, נשמה יתירה, שבעותם נוכל להתענג על השבת ברוחניות ובגשמיות, לזכות למנוחה שלימה בגוף ובנפש.

אז- שבת שלום!

"שבת שלום". גוט שאבע'ס" נשמעת הברכה מכל עבר.

ידידים, מכרים אורחים ואבא שחזור מבית הכנסת מאחל בלבביות "שבת שלום".

השבת היא מתנה נפלאה שזכינו לקבל מבורא עולם. "ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך... ויום השביעי שבת... לא תעשה כל מלאכה" – מציאות שונה מזו של ששת הימים שקדמו ליום השביעי, לכן גם לא אומרים "שלום" כביום חול אלא לשבת אנחנו מיוחדים מילת ברכה שזו "שבת שלום".

השבת היא היום שרק בו אנו זוכים להרגיש בני-חורין. מדוע? מכיוון שבים זה אנו משוחררים מכל טרדות היום-יום

פתחי לי

ב ז כ ו ת נ ש י מ

בימים אלו המלך

יורד הוא לשדה,

לשמוע את שירי העם

מחכה למי שיתודדה,

יתנצל בטוב טעם, ישוב, יודה.

אני ישנה עוד עייפה מעמל הימים, רוצה לנוח עוד כמה רגעים.

מחזיר אותי לרוסיה הקפואה לפני מאה שנים.

שם הלילות ארוכים והימים קצרים, רצו כמה

סוחרים לנסות מזלם במציאת פרנסה. כיוון שידעו

את הקור השורר הצטיידו בבגד מחמם כמו סוודר

הכינו כרכרה רתומה לסוסים אבירים וכך יצאו

למסע הדרכים.

שעות ארוכות של נסיעה עברו והסוחרים, מאוד התעייפו ועצרו בדרך בפונדק דרכים, על מנת לנוח ממסע הטלטולים. לאחר אמירת תהילים, ושיחת רעים שכבו לישון והתכוננו להתעורר עם אור ראשון.

חלפו להן שמונה שעות ביעף, התעוררו הסוחרים אך מה הם רואים? לילה! חושך בחורף, אין לאן לרוץ, אפשר להמשיך עוד לנוח. הם התעוררו כמה פעמים אך עדיין לילה- כמה מפעים. לאחר מספר פעמים ששוב התעוררו, ושאלו את העגלון מה הפשר למה שחוו?

אז ענה העגלון: אתם אלו שבחרתם לישון. ביום ישנתם ובלילה תמהתם, כיצד לא חלף הלילה הארוך?!

האם אני כאותם סוחרים? לא יודעת את סדר הזמנים? לא! אני כמהה וחפצה לעשות רצון מלך הבירה. ליבי ער- ער ובער רוצה ומשתוקקת לשוב אל אבי. פתחי לי, את דלת ליבך, אני ממתין ומצפה לבואך.

באתי אני לפתוח לדודי ומישהו חוסם את הפתח, עוצר בעדי, אינו מאפשר כלל להתחבר. דוחפת חוק ובכל הכוח וקולו מעורר אותי לנסות לפתוח. מנסה לפתוח עד כדי סדק, אבל היצר חוסם זה חוסר צדק! עד שמצליחה מעט לדחוף את קצה המחט אז בורח הוא אל הפחת.

כך נפתח לו הלב ואור נשפך מאבא אוהב. פתחת לי פתח כחודו של מחט ופחתי לך כפתח אולם!

מעמד הפרשת חלה
מיוחד לזכות והצלה

02-5308000

רבי משה אהרון פינטו זצוק"ל

ד' אלול

ה י ל ו ל א ד צ ד י ק י א

רבי משה אהרון נולד למקובל הקדוש רבי חיים פינטו זצוק"ל. המשפחה התגוררה בעיר מוגאדור במרוקו ורבי משה אהרון נהג לסגף עצמו בתעניות ולהתבודד בהרים תוך לימוד תורה וקריאת מזמורי תהלים.

כאשר עזב אביו הקדוש רבי חיים פינטו זצוק"ל את העיר מוגאדור לקזבלנקה, ציווה את בנו שיתרחק מענייני העולם הזה, ושעליו להתפלל על עם ישראל. לבקשת אביו הקדוש התמיד בהתבודדות, תעניות, סיגופים, והיה פרוש מחיי העולם הזה עד כדי סגר של 40 שנה בהם לא יצא מביתו כלל.

מסופר כי בזמן הסתגרותו השתוללה מחלה בעיר ובני העיר חששו לחייו וביקשו שיצא מחדרו האפלולית וקר לכמה שעות ביום. הם ידעו כי הרב לא יסכים לצאת ותבעו זאת בדין תורה. אכן בית הדין פסק שמדין "וינשמרתם לנפשותיכם" חייב רבי משה אהרון לצאת לכמה שעות ביום והוחלט כי אב בית הדין יעביר לו את הפסק. הוא ניגש אליו כמה פעמים אך הרב עדיין לא יצא מחדרו. כששאל על כך סיפר אב בית הדין כי כל פעם שנכנס לחדרו של הרב, הרב מדבר עימו דברי תורה והוא יוצא מחדרו כשהוא שוכח לספר לו על הפסק. לאחר שהמקרה חזר על עצמו פעמים רבות הבין אב בית הדין כי מן השמיים לא רוצים שיפריע לרבינו בעבודתו ומשך ידיו מהנושא.

העיר מוגדור, כיום אסאווריה

מעמד הפרנסה

סיפורי ישועה בזכות הפדיון

על "מעמד הפרנסה" של חוט של חסד שמעתי מחבר שמשותף בו מידי שנה.

הוא תיאר מעמד אדיר מרומם ועילאי מול הכותל המערבי, מקום ממנו לא זזה שכניה. ערב מפנק עם ארוחה יוקרתית, מתנה ערכית וברכה אישית מהרש בלום ארוש שליט"א.

"אתה חייב את זה לעצמך".

אין לי מה להפסיד, החלטתי כי אני השנה משתתף (אלול תשפ"ג) בכל מחיר ומגיע. רכשתי כרטיס תרומה.

הערב המיוחל הגיע. היה זה אמצע חודש אלול, ימי הרחמים והסליחות. אכן מה שידידי תיאר היה כאין וכאפס לעומת מה שהיה בשטח.

ערב מעצים, מחזק ומרומם. ארוחת שף, מתנה מיוחדת. והתפילות המרוממות מול הכותל המערבי פתחו לי את הלב. מכל הלב באמת.

בסוף הערב קיבלתי ברכה אישית מכבוד הרב שליט"א.

חזרתי הביתה נפעם מגודל המעמד.

חלפו ימים, אני מקבל הודעה מאמא שלי, שהחליטה להקדים את דמי הירושה ולתת חלק בחיים חיונה כמתנה, סך של 250 אלף ש"ח. הופתעתי בגדול, לזאת לא ציפיתי.

באותו הזמן הייתי בחוב של כ 490 אלף עם החזר חודשי של 6700 בחודש. הדבר היה לי לעזרה גדולה שכן החזר חודשי ירד ל- 3100 בחודש, הדבר הקל עלי מאוד.

ישתבח שמו של מלך מלכי המלכים, נדהמתי מגודל הנס העצום ומפתיחת שערי השמים.

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

הבית עבר ליד חדרו של רבנו, לפתע רואה הוא כי מהדלת יוצא שביב של אור חזק ובוהק, כמהופנט התקרב הוא יותר ויותר אל פתח הדלת. שביב האור שראה, השכיח מהילד את אזהרתו החמורה של רבנו זצוק"ל לבני הבית והוא התפתה לפתוח את הדלת ולהיכנס אליה. הילד פתח את הדלת, ולפתע האור החזק שיצא כמכת סנוורים היכה בעיניו של הילד והוא איבד את ראייתו. כסומא באפילה גישש הוא את הדרך לחדרם של הוריו, שפרצו בבכי אולם, לנוכח האזהרה החמורה שהשמיע להם רבנו זצוק"ל פחדו הם להיכנס אל חדרו, וכך העבירו הם את הזמן עד לעלות הבוקר. מיד כשהפציע השחר, ניגש רבנו זצוק"ל שכל רו לא אניס ליה, אל חדרו של הילד ואמר לו "מדוע נכנסת אל חדרי הלילה, ואנוכי ציוותי אותך שלא להיכנס אל החדר? עתה דע לך כי רק בגלל הכרת הטוב אשר אני רוחש להוריך שאירחו אותי ואת הרבנית בצל קורתם, אחרוג ממנהגי ואעתיר בעדך עד שתבריא." רבנו זצוק"ל נכנס לחדרו וסגר הדלת בעדו, בתוך החדר פעל מה שפעל ומקץ זמן קצר הידפקו בני הבית על דלתו תוך שהם קוראים, "הילד רואה, הילד רואה."

רבנו ע"ה חלה במחלה קשה במשך כ-3 שנים, הוא נהג לעבור את יסוריו באהבה לבורא יתברך שמו תוך עידוד ונחמה אותה שידר לסובבים בסיבת יסוריו שהם כפרה על כל עם ישראל.

בד' אלול תשמ"ה נפטר הצדיק ונטמן בבית הקברות באשדוד. רבים מספרים על נסים ונפלאות בקרב פוקדי ציון הצדיק באשדוד להתפלל בו ולקרוא את מזמור תהלים צ', "תפילה למשה", שהתפרסם ע"י רבינו כסגולה לכל עניין. זכותו תהא מגן וציונה עלינו אמן.

כאשר נפטר אביו הצדיק רבי חיים פינטו זצוק"ל, הקדיש את מרבית זמנו רבנו ללימוד התורה הקדושה, קריאת מזמורי תהלים יחד עם תפילות על עם ישראל בבית הצדיק הקדוש המלוב"ן סבא דמשפטים כמוה"ר רבי חיים פינטו זצוק"ל במוגאדור.

בימי המלחמה הקשה באירופה (השואה) ישב רבנו בביתו בצער גדול ובמכאוב על עם ישראל אשר בגולה. רבנו מיעט באכילה ורק לחם צר טבול בשמן זית בא אל פיו, לקיים את נפשו, ולא החליף את לבושו בכל שנות המלחמה, ורק בימי שישי נהג לכבס בגדיו על גג ביתו לכבוד שבת.

בעלותו לארץ ישראל יחד עם משפחתו רצונו הגדול היה להקים ישיבה ובית כנסת מרכזי ע"ש מור אביו הצדיק זצוק"ל, בגלל כמה סיבות לא עלה בידו בראשונה עד שבנו הרה"ג רבי חיים פינטו שליט"א צלחה בידו רצון האב והקים ישיבה ובית כנסת מרכזי ע"ש הרב הקדוש רבי חיים פינטו זצוק"ל. רבים מיושבי הארץ היו עולים לביתו לקבלת ברכה ועצה.

מסופר כי באחת מנסיעותיו לארה"ב, התארח רבנו זצוק"ל אצל משפחה. ראש המשפחה שהכיר עוד את רבנו ממרוקו חרד לכבודו ואירחו כיד המלך. במשך ימים היה ספון רבנו בבית כאשר יצא רק למספר ביקורים ולבית הכנסת. בני המשפחה נהגו להיכנס לעיתים מזומנות כדי לשאלו בענייני השעה או בשביל לזכות בראייתו זיו אורו. באחד הלילות, הפנה רבנו זצוק"ל בקשה חריגה מעט אל בני המשפחה. "אבקש מכם" אמר, "לבלי יכנס איש הלילה אל חדר השינה שלי." בני המשפחה נענו כמובן בחיוב למרות הפליאה העצומה שהייתה להם על בקשת רבנו זצוק"ל. באמצע הלילה, אחד הילדים הקטנים מבני

מעמד פתיחת הפרנסה

אל מול הכותל המערבי

מעמד תפילה מיוחד עם הרב שלום ארוש שליט"א

יום שלישי

מתנה יוקרתית

י"ד אלול

ארוחת מפוארת

בשעה 19:00

מס' מקומות מוגבל

להזמנת כרטיס:
02-5308000

רוח הניצחון

מִידָה טוֹבָה | הֶרֶב נֶתָן אַרוֹשׁ

במלחמה העיקר הוא הרוח, המורל, העוז, והגבורה של הלוחמים. ואת העוז והכוח שואבים אך ורק ממקור של אמונה. ולכן מצד אחד אומר הכהן לעם: "שמע ישראל, אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם", ומסביר רש"י שהמילים "שמע ישראל" רומזות לקבלת עול מלכות שמים שבזכות מצווה זו בלבד אפשר לנצח במלחמה, וזו לשונו: "אפילו אין בכם אלא זכות קריאת שמע בלבד, כדאי אתם שישוע אתכם", אפילו שאין לו שום מצווה אחרת!

אבל בהמשך נראה שישנה אמירה סותרת: על הפסוק שאומר הכהן לעם: "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו" אומרים חז"ל: "הירא מעבירות שבירד", ומשמע אפילו אם יש לו הרבה מצוות אבל יש לו עבירה קטנה – גם אז לא ייצא למלחמה. איך זה מסתדר? הרי רק לפני רגע אמרנו שאפילו אם יש לו מצווה אחת בלבד יהיה בטוח שה' יושיע אותו?

והביאור בזה הוא כך: מי שמוסר נפשו ומקיים באהבה אפילו מצווה אחת, זוכה להיות דבק בה' ומחובר לה' והוא אכן יכול להיות סמוך ובטוח שה' יושיע אותו. המצווה שנעשית באהבה – היא לבדה בכוחה להגן עליו. אבל לעומת זאת "האיש הירא", שמקיים מצוות מיראה ומפחד – זו לא עשייה של התלהבות ולכן זה לא מחבר אותו לה', ואם יש לו אפילו עבירה קלה הוא כבר לא יכול לצאת למלחמה.

אנחנו לומדים מכאן שהעיקר הוא לא לפחד כלל! תרים את הראש ותתחבר לה', וכל דבר קטן שאתה עושה – תעשה עם כל הלב. ובוה אתה תנצח את כל המלחמות ותוכל להיות שליו ורגוע ובטוח תמיד.

וזה גם ובעיקר במלחמת היצר הרע: מי שכל הזמן עושה דברים מתוך פחד – כל פגם קטן מרחיק אותו ומייאש אותו; אבל מי שאוהב את ה' ושמח בכל דבר קטן, הוא מתחזק מכל דבר והוא זה שיכול לנצח ולהכניע את היצר הרע.

וזה מרומז במילים "שמע ישראל", כי פרשת שמע ישראל היא פרשה של אהבת ה': "ואהבת את ה' בכל לבבך..." כאשר אוהבים את ה' ושמחים בקיום מצוותיו – מתחברים לה' וזוכים לסייעתא דשמיא בגשמיות וברוחניות.

שבת שלום.

"פותחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליט"א

052-6672221 * 02-5308000

פנים בשנה זה קורה

תפסו את ההזדמנות:

02-530-8000

אונקי ממיטב השיעורים של הרב שלום ארוש שליט"א

להזמנות: 052-224-0696

חזק!

איתך בכל דרך ומקום
**האם פתוח
לשמונה**

ילדון

הפינה של הילדים

ג **א** **ו** **ו**

פטרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

פלאי הבריאה

השופר

רוב השופרות עשויים מקרני איל, כבש בוגר ממין זכר משום שבשיראל אין אילים שקרניהם מתאימות לשופרות, מיובאות הקרניים ממדינות המגרב ודרום אפריקה. את השופר ה"תימני" מכינים מקרני קודו גמלוני. איילי הצפון שהקרן שלהם עשויה כולה עצם לא יכולה לשמש כשופר

איל עם קרניים

שופר באורת אלול

מהו בעצם השופר? השופר זהו עצם שיוצאת מהגולגולת של החיה לחלק הזהו קוראים הזכרות. והקרן היא מעין עטיפה שצומחת יחד עם העצם של החיה זה הנקבות.

כאשר מוציאים את העצם מתקבלת קרן שהחלק הרחב שלה חלול והחלק הצר שזה השליש העליון של הקרן הוא מלא. הקרן עוברת חיטוי יסודי, בשלב הבא מיישרים את השליש הצר של הקרן שעשוי חומר מלא כדי לקדוח אותו ולהגיע לחלל של הקרן. היישור מתבצע על ידי חימום הקרן עד שהיא מתרככת ואז בעזרת מכש מיישרים את הסלסול שלה ומניחים לה להתקרר.

תוקע בשופר תימני

אח"כ מגיע שלב הקדיחה של השופר ככל שהקדח גדול יותר, כך הקדיחה קשה ומסובכת יותר. תזונה לא נכונה עם המקדח עלולה לגרום לכך שהמקדח יחודר את דופן השופר ויגרום לפסילתו. יש שופרות שאורך הקדח שלהם הוא 30 ס"מ ואף יותר. שלב הבא בתהליך הוא ליטוש השופר, ליצור לו מראה נקי וחלק או מראה טבעי.

"שופר- מלשון שיפוח המטרה של תקיעת שופר היא שיפור המעשים. קולו המרטיטי של השופר קורא לנו להתעורר לתכלית. מעוררת את זכות אבות, זכות עקידת יצחק זיע"א.

חידת השבוע

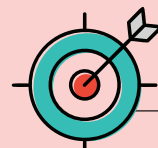
איזה מעשה כאשר הוא נעשה בארץ יש בו שתי עברות, ואם נעשה בחו"ל יש בו רק עברה אחת?

תשובה: א. אכילת חמץ בארץ ישראל.
ב. אכילת חמץ בחו"ל.
ג. אכילת חמץ בארץ ישראל וחו"ל.
ד. אכילת חמץ בחו"ל וישראל.

בדיחת השבוע

נשיא אירן מתקשר לנשיא ארה"ב ואומר לו: "הנשיא, התקשרתי כי חלמתי חלום". נשיא ארה"ב: "על מה היה החלום שלך?" נשיא אירן: "חלמתי שאני מסתובב בארה"ב ועל גג כל בית התנוסס דגל שכתוב עליו "אללה אַכְבַּר" ("השם הוא גדול, השם הוא כביר") נשיא ארה"ב: "נחמד שהתקשרת, כי גם לי היה חלום. חלמתי שטהרן נבנתה מחדש וגם בה על גג של כל בניין היה דגל". נשיא אירן: "ומה היה כתוב בהם?" נשיא ארה"ב: "אני לא כל כך הבנתי, אינני קורא עברית".

השעשועון

מה התקבל

השלימו את השאלות במאונך. סיימתם? כעת הרכיבו מהמשבצות המודגשות משפט אקטואלי לחודש אלול.

- 1. העם הנבחר.
- 2. השגחה, פיקוח.
- 3. מגרש חניה למכוניות.
- 4. הם בארמית.
- 5. בלם, ברקס.
- 6. לא מוקדם.
- 7. שפת התלמוד.
- 8. תמצות, הקטנת הארוך.
- 9. בעלה הראשון של רות המואביה.
- 10. בנו של שאול המלך.
- 11. אישה העומדת בראש מוסד.
- 12. ריצוץ.
- 13. "וירדף ___ אחרי אבנר" (שמואל ב ב' י"ט)
- 14. הדליק שריפה, הצית.
- 15. צדקת שהייתה אם לשבעה כהנים גדולים.
- 16. אשת עמרם.
- 17. ___ ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה.

17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

הפסוק שהתקבל:

מה בתמונה?

א, טס, לז, זא, ל, זל, טס, - טט, טט, טט

חום ואהבה פרק י'

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

הורים יקרים, הילד קיבל "התקפת פינוק" הוא צורח ומשתולל על הרצפה, כועס ומסרב להירגע, מה עושים?! השבוע בע"ה נמשיך בהכוונה.

התנהגות, בשעת התקפת פינוק

מאיתנו ההורים נדרש: לא לרדת בשום אופן לקטנוניות של הילד. עלינו להיות סבלניים, להירגע, לנסות להבין, והכי חשוב, להיות "הורה-מתחנך" וללמד את הילד כיצד צריך להתנהג: מה מותר ומה אסור לעשות, מה אנחנו מקבלים כהתנהגות נורמאלית ומה לא נוכל לקבל. בדרך כלל, מה שקורה בזמן שהילד מקבל "התקפת פינוק" הוא: שאנחנו כועסים, מתרגזים, צועקים ומחטיפים לו "מכה חינוכית" בכדי שירגע. אני בהחלט ח"ו לא בא לשפוט אף אחד. כולנו בני אדם ולא רובוטים שאפשר לתכנן אותם שגיב בצורה קבועה. ובפרט שהתנהגותנו מושפעת מאוד מההרפתקאות והבעיות הסובבות אותנו- בשלום בית, פרנסה, בריאות, התנהגות שאר הילדים וכו' פעמים רבות בשעת ניסיון כאשר הילד מנדנד, מציק או מפריע לנו אין לנו את הכוח להשתלט על עצמנו ולא תמיד יש לנו סבלנות לבנות מערכת חינוך בתוך הבית ולנסות להבין את הילד ולכוון את התנהגותו לאפקטים חיוביים, ולכן כאשר הוא "עולה לנו על העצבים" (כלשון המשורר) אנחנו משתמשים בשיטות לא חינוכיות ולא הכי נעימות, וכאן עיקר הטעות שלנו.

שליטה עצמית וסבלנות ברזל

אין חולק וכולנו יודעים כי: לכעוס, להתרגז, לגעוש, להשפיל, לצעוק או להכות- אינם תורמים לאווירת חינוך בבית ובודאי שאינם מוזנכים. להיפך, בצורת התגובה הזו, אנחנו מעצימים את הרע של הילד ומלמדים אותו דרכי התנהגות

בטבעו- "רע מנעוריו" ועלינו ה' יתברך הטיל את עבודת החינוך.

עלינו להכיר במעמדנו:

אנחנו הורים אחראיים ובוגרים ולא ילדים קטנים. הורים הרוצים להשפיע חינוך נכון ואמיתי על ילדינו. הורים המוכנים לפעמים לסבול היום קצת, על מנת לא לסבול אח"כ הרבה (זוכרים את המשואה, ילד קטן-בעיות קטנות. ילד גדול-בעיות גדולות). עלינו להבין שאנחנו ההורים של הילדים ולכן אנחנו מחליטים בבית ועל הילדים לשמוע בקולנו. מתפקדינו גם להראות לילד שאנחנו רוצים ואוהבים לחנכו, על מנת שיגדל ויהיה יהודי כשר ואין לנו מטרה ח"ו למלוך עליו או לרדות בו. מצד אחד כאשר הילד מתנהג בצורה שלילית עלינו להבין את הילד (ולא להשתגע- שהרי בסה"כ מה כבר הוא עשה). מצד שני, לא לקבל את התנהגותו, לא להתרגש ממנה ולהתחיל לחנוך את הילד ע"מ שיכנס לעול החינוך ע"י הבנת המסגרת בבית כפי שקבענו לו.

לסיכום, טיפים להתמודדות:

- שמרו על קור רוח: תגובה רגועה שלכם יכולה להרגיע את הילד. הימנעו מלהתעצבן או להרים את הקול.
- תקשורת ברורה: הסבירו לילד בצורה פשוטה וברורה מה אתם מצפים ממנו ומה ההשלכות של התנהגותו (לא כאיום ברורים: קבעו גבולות ברורים וקבועים והקפידו על אכיפתם באופן עקבי: ילד שחי בתוך גבולות, כמעט ואינו מתפנק בצורה שלילית.
- הקשבה אמפתית: הקשיבו לילד, תנו לו מקום לבטא את רגשותיו, גם אם הם שליליים תתמודדו ברוח טובה, ילד שידע שמקשיבים לו, אינו מתפרץ.
- התעלמות מתנהגות לא רצויות: לפעמים, ההתמודדות הטובה ביותר היא להתעלם מההתנהגות השלילית, תפעילו שיקול דעת.
- חיזוק התנהגות חיובית: פרגנו, החמיאו, שבחו והעניקו תשומת לב חיובית כאשר הילד מתנהג כמצופה, אמרו לו בצורה ברורה ממה אתם מרוצים.
- יצירת שגרה: שגרה מספקת לילד תחושת ביטחון ויציבות, ויכולה להפחית את ההתנגדות לשינויים. קבעו בבית לוי"ז קבוע ומספק.
- זמן איכות: הקדישו זמן איכות משותף עם הילד, זה מחזק את הקשר ונותן לו תחושה שהוא משמעותי בעיניכם.
- סבלנות.
- עזרה מקצועית: אם אתם רוצים הודרכה פרטנית, חייגו 0548434435.

הבנת ההתנהגות:

חשוב לזכור, התקפי פינוק הם דרך של הילד לתקשר לסביבה את צרכיו ורגשותיו, תפקידינו כהורים ללמד אותו להביע את עצמו בצורה נכונה. לעיתים, זיהוי הטריגר יוכל לעזור לנו לכוון את הילד. ננסה להבין מה גורם להתקפים: עייפות, רעב, מריבה קודמת עם אחים, משהו שהילד רוצה אך לא מקבל? בנוסף, נזכור שהילד נמצא כרגע בגיל ההתפתחות: בגילאי 4-6, ילדים מתחילים לפתח עצמאות, וזה יכול לבוא לידי ביטוי בקטנוניות, התנגדות והתפרצויות.

חינוך, עבודה קשה!

בקיצור אם אנחנו בזמן אמת, "בשטח" ונמצאים ב"זירת הפיגוע של הפינוק", דבר ראשון- אסור לנו להתפעל מהילד כאשר הוא מתנהג בצורה חריגה, דהיינו כאשר הוא דורש פינוק שלילי ע"י הפרעה, הצקה וכדו' עלינו להשתדל להתעלם ממנו ולא לעשות עניין באותו רגע, מהתנהגותו החריגה. מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א אומר תמיד שצריך להחזיר ללב, שהילד ילד. היום כאשר אנחנו מבוגרים, קשה לנו להבין את התנהגותו הילדותית, אולם הוא מתנהג בדיוק כפי שאנחנו מצפים ממנו להתנהג- הילד מתנהג כפי שה' נטע

אמונה ורוגע לילדים/ חלק ב'

טיפ אקטואלי

הסבירו לילדים שאנחנו לומדים תורה, מתפללים, עושים מצוות, מברכים, מותרים, ועושים מעשים טובים- וכל זה מה ששומר ומגן עלינו ועל כל עם ישראל.

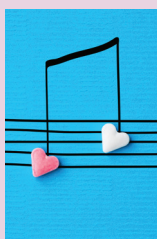
01

סדר מרגיע. כאשר לילד יש מסגרת והוא יודע מה הולך להיות, הוא רגוע. הוא מרגיש ביטחון והגנה. בבקשה עזרי לו לסדר את היום שלו. קבעי זמן קימה, זמן משחק, זמן ארוחה, זמן עזרה בבית.

02

כדאי שבבית תשרה אווירה רגועה, שמחה ונעימה הדליקו מוזיקה ספרו סיפורים שחוקו משחקים תאפו עוגיות שהם אוהבים. ילדים צריכים לראות הורים רגועים, כך הם יהיו רגועים ולא מתחזים.

03

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ, מאבחן ומטפל ליינוץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

הדמנות לבעלי עסקים!

הזמינו עמדה של ספרי הרב שלום ארוש שליט"א ותכניסו ברכה.

052-224-0696

עסקים שטותפים במיזם:

